

også med de forudsætninger, vi lægger ind i forhold til væksten i den offentlige økonomi. Så det er der ingen problemer i, og det er vores intakte målsætning.

Så vil jeg sige om både 2010 og målsætningen om 0,5 pct. i forbrug: Nu ville jeg ikke stå og være så kæphøj, hvis jeg var medlem af Venstres folketingsgruppe, og begynde at tale om overholdelse af de kommunale vækstrater, for det, der vil ske i 2006, hvis man rent faktisk gennemfører de her ting, vil være, at det er første gang man overholder de vækstrammer fra regeringens side. Men fair nok, gør endelig det.

Vi har et udgangspunkt, når man skal sætte sig ned og forhandle med en kommunal modpart. Vi afstemmer, hvilke forventninger der er til velfærdsservicen i forhold til, hvor mange penge der er, og så indgår vi en hæderlig aftale, som man har en chance for at overholde. Det vil vi selvfølgelig til enhver tid også skrive under på.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Det var jo en god omgang udenomssnak, for resultaterne fra 1990'erne, hvor Socialdemokraterne indgik aftalerne med kommunerne, er jo, at der blev de heller ikke overholdt.

Hvordan forestiller hr. Henrik Sass Larsen sig, at de aftaler, som Socialdemokraterne gerne vil indgå, som åbenbart ikke skulle volde problemer med hensyn til overholdelse, hvis jeg forstår hr. Henrik Sass Larsen korrekt, skal blive overholdt, hvilket jo heller ikke lykkedes i 1990'erne? Hvad er det for værktøjer, han vil anvende? Hvordan vil hr. Henrik Sass Larsen sikre sig, at den målsætning, som Socialdemokraterne nu har ladet være endnu større, så måtte blive overholdt?

For man står jo tilbage med et indtryk af, at i dårlige tider mener Socialdemokraterne, at det offentlige skal bruge flere penge, til gengæld skal man så i gode tider bruge endnu flere penge. Helt ærligt, kan vi ikke få en klar tilkendegivelse af, hvordan hr. Henrik Sass Larsen på nogen måde vil få det her til at hænge sammen?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Der er bare ting, som medlemmet af Venstre skal forstå. Det ene er, at hvis man indgår en aftale, er det jo en væsentlig præmis, at det er en realistisk aftale, man indgår. Det vil sige, at hvis det lige pludselig viser sig, at de forudsætninger,

som man har lagt budgetter efter, ikke overholdes og ikke kan holde, eksempelvis på det amtslige område, fordi der kommer flere i gymnasiet, og fordi der er flere, der skal bruge medicin, så er det jo hamrende urealistisk lige pludselig at bede dem om at drive de penge ind, medmindre man selv har mod og mandshjerte til i regeringen eller andre steder at sige: O.k., nu skal vi anvise, hvor det skal ske henne.

Men det er jo det, man ikke har. Det er det, der er noget lusk i den måde, hvorpå man prøver at føre nogle ting igennem i Folketinget i dag. Man tør ikke komme her i Folketinget og sige lige præcis, at her og her og sådan og sådan skal der skæres ned, fordi man så slipper for, at vennerne i Dansk Folkeparti også skal have lidt snavs på fingrene.

(Kort bemærkning).

Jacob Jensen (V):

Jeg må undres, når jeg hører hr. Henrik Sass Larsens kritik af finansloven for 2006. For jeg må forstå kritikken sådan, at det ikke er godt nok set gennem hr. Henrik Sass Larsens briller, når vi med finansloven fortsætter gældsafviklingen, sikrer en moderat vækst i det offentlige forbrug, og vi vel at mærke samtidig holder skatter og afgifter i ro.

Som Venstres ordfører, hr. Peter Christensen, var inde på, er det nærmest som et Kinderæg; det er hele tre ting på en gang, så det kan jo være svært at forstå.

Så jeg vil gerne spørge helt konkret: Mener hr. Henrik Sass Larsen derfor, at den gældsafvikling, som vi gennemfører med finansloven, ikke er god nok? Det er ikke godt nok, at vi afvikler gælden, som vi gør det, men væksten i det offentlige forbrug skal stige yderligere, altså løbe løbsk? Og mener hr. Henrik Sass Larsen dermed også, at skatterne og afgifterne igen skal stige, som tilfældet var, sidst S og R sad i regering?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil sige til ordføreren – jeg tror også, at jeg brugte billedet sidste gang – at man også kan sammenligne samfundsøkonomien lidt med at have et hus og have oparbejdet en gæld i huset. Det kan være alle tiders målsætning at have at ville nedbringe gælden, også gerne i et hurtigt tempo. Det er meget, meget fornuftigt, og den præmis er vi helt med på. Men hvis der lige pludselig er hul i taget og det regner ind, så er det klogere at begynde at reparere hullet i taget